

המכון לחקר עם עולם

החל עידן "אחרית הימים" חובק זרועות עולם

פרסום גילוי דעתנו מס' 93

כשבשנת 1965 דרכה כף רגלי בפעם הראשונה ובליווי משפחתי, בארץ ישראל הוטלה עלי בקיבוץ אילת- השחר האחריות על 384 כבשי הצאן. לא נזדמן לי אז לבקר בירושלים. רק עם עלייתנו הרשמית לארץ האבות ב-4 באפריל 1967 התאפשר לי לבקר גם שם, כשידידי הד"ר יוסי ריבלין יחד עם ליאו סביר, אז איש משרד החוץ (ואגב, אביו של אורי סביר, שלימים יהיה מופקד על המשא ומתן על הסכמי אוסלו ושבזמנו עוד היה תלמיד בית ספר), הדריכו אותי בעיר. אלא שעל הר ציון ביקשתי לבקר בלא ליווי ועליתי למגדל שבמקום כנסיית דורמיציון, היכן שנמצא גם חדר הסעודה האחרונה. משם קראתי לאלוהי אבותינו וביקשתי את איחוד העיר, ובהיטי צפונה, את החזרת שטחי יהודה ושומרון; תפילתי נשמעה והתגשמה כאשר התחוללה מלחמת ששת הימים. ב-7 ביוני חוברת לה העיר ירושלים יחדיו. הייתה זו רק תפילה אחת מיני רבות שהתגשמו במרוצת חיי.

ובעקבות זאת קיבל איחוד העיר גם גושפנקא משפטית, כאשר היא הוכרזה בתאריך ה-23 ביולי 1980 לבירתה הנצחית של מדינת ישראל כחוק. מיד מחו חברי ההנהלה של מועצת הכנסיות העולמית שייצגה כ-300 כנסיות אורתודוקסיות ופרוטסטנטיות בעיר וונקובר שבקנדה על סיפוח מזרח-העיר ירושלים כ"אקט חד-צדדי המסכן את השלום במזרח התיכון ובעולם כולו."

"נאום יהוה" – גם לשעה זו

לפני שנים רבות שמעתי בחזון לילה את דברי הקדוש-ברוך-הוא ויאמר אלי:
"לא אנום ולא אנוח עד אשר העם הזה (ישראל) שוב יהיה לעמי ואני אהיה להם לאלוהים!"
על כן, אין תמה מדוע כל מאמצי השכנת השלום באזורנו עלו עד כה בתוהו. ואף על פי כן מבקש כעת גם הנשיא האמריקאי הנבחר, דונלד טראמפ, "להחיות" את מפת הדרכים של ג'ורג' וו. בוש, לפיה על ישראל לסגת לגבולות '67. ברם, רצונו של אלוהי אבותינו הוא, כי השטחים שנכבשו, שוב יסופחו לעמו ישראל, מה גם שתושבי הארץ הערבים הילידים המעטים רק החריבו אותה במשך כאלפיים שנה ולא השכילו לטפחה כלל! ודוק, בעל הארץ הוא הקדוש-ברוך-הוא עצמו ואין בלתו. על כן, טוב יעשה ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו, אם לא יסכים לשום עסקה שטראמפ יציע, אשר דומה, כי לא למד דבר מטעויות קודמיו בתפקיד.

אחרי כל פעולות הטרור שביצעו פלסטינים יוצאי "הגדה" וירי הרקטות מרצועת עזה על ידי אנשי ארגון הטרור חמאס והג'הדיסטים האחרים למיניהם אין זו אלא אשליה, אם נצפה לשלום בר קיימא מאותם פלסטינים. ואין ברשות ישראל ולו בשל מיקומה האסטרטגי הבעייתי באזור לוותר להם על שטחים חיוניים שנוגעים בצרכי בטחון בסיסיים של עמנו (לדוגמה עמק הירדן וכד').

אין כלל ספק, כי ישראל מסתכנת על ידי סרבנות זו בבידוד הולך וגובר בקרב האומות, כפי שכבר ניבאו נביאינו בספר התנ"ך אל נכון. אלא שהאומות "הנוצריות" לשעבר שוכחות, כי הן בשנאת היהודים והן ברדיפתם הרצחנית במרוצת שנות גלות עמנו נעוצות הסיבות להסתר הפנים של הקדוש-ברוך-הוא הנותן ביטוי לחמת אפו ומשפטו, מאחר שלא הבינו הכנסיות, כי הקמתה של מדינת היהודים אכן בבחינת "ראשית צמיחת גאולתנו". קיבוץ הגלויות בארץ האבות מתוארת באופן מדויק כבר בפרק לז' בספר הנביא יחזקאל.

מחזה חיבור "העצמות היבשות" (ראה שם אצל יחזקאל) תמיד מזכיר לי את גופות אחינו היהודים הרבים בלא רוח חיים, אשר נספו במחנות הריכוז של הנאצים. ואני אך אוד מוצל מתוך הגיהינום הזה תוך שנראה אלי יהוה בגיל שלוש שנים בעיר לינץ ע/נ הדנובה ביום חורפי כשנפתחו מעלי שערי שמים. יודע אני את כבוד ה', אשר העניק לי רגע של אושר עילאי וגרם לי תוך כך לאבד הכרה, כך שנפלתי על פניי כמו ללא רוח חיים לתוך השלג. באותה שנה בדיוק, בתחילת מלחמת העולם השנייה, אף ראו עיני את הצורך, רוצח ההמונים בשם אדולף היטלר, שביקש להיקבר בעיר לינץ. בעיר האוסטרית הזו הצטלבו אם כן קווי הטוב והרע. ויהוה עדי כי דובר אמת אני. העובדה כי הוא לא סיכל את רצח עמו הייתה חייבת לגרום לרבנינו ולמנהיגי עמנו לערוך חשבון נפש באופן מעמיק ורציני, מכיוון שאחרי הכול כ-80 אחוזים מיהודי פולין היו חרדים, דבר שלא הציל אותם מהשמדה בימים ההם.

לשלום על ישראל ממד מטאפיזי

אלא שדא עקא, כי חכמינו המדומים אינם מבינים את הכתוב במקרא בכל אשר נוגע לשלום-אמת. ישעיהו פרק ב' 2-5 מעיד חד-משמעית על כך, כי מציון יצא השלום, או-אז ילמדו העמים לזנוח את המלחמות. דמות מפתח בהקשר זה הוא המשיח אשר הוא "אל-גיבור", ככתוב בישיעהו ט' 5. הכנסיות הנוצריות לא השכילו עד עצם היום לתרגם פסוק זה באופן מדויק ועל כן אף לא הבינו כי המשיח הוא גם "פלא-יועץ" השלוח מאת ה'. את יחסיו האבהיים של הקדוש-ברוך-הוא אליו מבטא שמו "אבי-עד" כאל בנו יחידו אשר אהב (ראה גם מיכה ה' 3 "אלוהיו" וזכריה יב' 10). ולחלוטין לא רלבנטי הוא, אם הממסד הדתי שלנו או של כל דת אחרת מקבל זאת אם לאו, כיוון שבמלכות ה' מדובר מזמן בעובדה בלתי ניתנת לערעור.

כך, אם כן, גם בגדר עובדה, כי ישוע הוא משיח-ה' בדמותו ושליחותו של "עבד-יהוה" לפי ישעיהו נג' ואין אחר. הוא גם שם נפשו קורבן אשם (ישעיהו נג' 10), אשר בו הפדות לכל אדם וסליחת החטאים. סרבנותם, קשיות העורף העיקשת וחוסר התובנה של "חכמינו" הם אלה שחוסמים לנו את הגישה אל המשיח ישוע אשר במותו המחפיר (אך מקיים נבואה אלוהית!) כמעין "סוכן מדיח" (agent provocateur) אמנם הותר אחריו רושם של נכשל, אך יופיע במרוצת אחרית הימים בעוז ובעוצמת אלוהיו על הר הזיתים, כדי לשים קץ למצוקת עמו (זכריה יד' 3 וגו'; ישעיהו נב' 6 וגו'; מיכה ה' 3).

כיוון שהאומות הנוצריות מוסיפות לדבוק ולהיות נגועות בתורת החליפיות (לפיה מחליפה הכנסייה הנוצרית את עם ישראל כעם סגולה חדש ותופסת את מקומו), אבדה להן ההבנה את ייעודו ותפקידו של עמנו היהודי. מדינת ישראל נתפסת רק כישות פוליטית ללא שום משמעות גאולתית ומאחר שהיהודים מסרו את משיחם, לגבי דידם, למות קדושים בידי הרומאים. יהדות התלמוד עדיין שוקדת על "קיום מצוות לפי תורת משה", וזאת על אף שתיאר כבר הנביא ירמיהו בפרק לא' 34-31 כריתת ברית חדשה ("לא כבְּרִית, אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת-אֲבוֹתֵם כַּמְצִוִן שֵׁם) אשר תהיה ברית-דעת. וכל עוד יזעקו רבנינו כי "יימח שמו וזכרו" של המשיח ישוע (מכאן הנוטריקון "יש"ו") ושהוא בגדר "אתגן זונה", לא תגיע מצוקת עמנו ישראל לקצה.

מצוקת ישראל באחרית הימים הזו

מפת דרכיו של אלוהינו אינה תשתנה, מכיוון שלא נמצא "שר-שלום" אחר אלא בישיוע המשיח אליו "שאר יעקב ישוב" בסופו של תהליך לפי ישעיהו י' 22-20. מדובר שם על "אל גיבור" שהוא אינו אלא המשיח עצמו אשר גאל במותו לא רק את האנושות, אלא בראש ובראשונה את עמו ישראל. ודווקא עמנו מוסיף לדאבנו האישי הרב לבוז לגואל-ה' אשר התכוון ראשית כל לסליחת חטאינו ותחיית גופנו לחיי עולמים ולא דווקא רק לניצחון פוליטי צר על צבאות אויבינו. לגבי זה אכן דיווח הנביא זכריה בפרק יב', לפיו כל העמים סביב ייאספו למלחמה נגד עמנו. וירושלים תהיה לאבן מעמסה לכל העמים, כך שגם ידיו של הנשיא טראמפ יישרטו בניסיון לפתור את שאלת השלום במזרח התיכון. שאלה זו תהווה לעמים את "סוף רעל" שיצטרכו לרוקן להוותם, דבר שתורגם בספרי המקרא הנוצריים באופן חלש ושגוי ככוס משכרת בלבד – ולא קטלנית לבסוף.

מגיל עשר אני שוקד על לימודי המקרא הכוללים את ספרי התנ"ך יחד עם ספרי הברית החדשה, בהנחייתו של רוח-יהוה ולא תחת זו של תיאולוגים יהודים או נוצרים. עם האחרונים ישבתי במשך 26 שנים בצוותא בסנהדרין התיאולוגי של קהילות המאמינים המוצהרים של הכנסייה האוונגלית בגרמניה. ברם,

ניסיונותי להשפיע על התיאולוגים הללו שם לטובת הכרה בסגולת בחירתו הנצחית של עמנו על ידי הקדוש-ברוך הוא לא נשאו פרי! הנוצרים מקרב האומות מוסיפים להתרכז בהשגת הגאולה האישית ותחיית בשרם מקרב המתים בידי אמונתם במשיח היהודי ישוע, במקום להזמין גם את עם ישראל לשוב ולבוא אל זרועותיו הפתוחות של גיבורו המשיחי הממתין לכך באורך רוח.

האסלאמיזציה של אירופה

לרגל כנס משטרה בגרמניה שהתקיים ב-11 בספטמבר 2003 התבקשתי להרצות על נושא "הרקע הדתי של הטרור האסלאמי". תוך כך סקרתי בין היתר גם את כל המקומות בקוראן שקוראים לפעולות פליליות, כולל הקריאה לרצח בני אמונה זרה. קציני ובכירי המשטרה הנוכחים לא ידעו דבר על פוטנציאל האלימות שנעוץ עמוק בשורשי הדת המוסלמית אשר מזינה קיצוניות עד כדי רצח המוני ואם צריך גם תוך משימות התאבדות (שוהדא).

ואף על פי כן, כיום נודדים מיליוני מוסלמים מסוריה, עיראק, אפגניסטאן, לוב ומדינות אפריקאיות נוספות לעבר אירופה, ובעדיפות לגרמניה, כדי לזכות שם בכ-450 אירו בחודש למחייה ולטיפולים במערכת הבריאות, לדיור, לימודי שפה ומקומות עבודה במערב; בקיצור לכל הדברים, שלא זכו להם במולדתם. ואין זה אלא עניין של זמן עד שמיליון וחצי בני האמונה והתרבות הזרה שמצטרפים כעת בעזרתה הפעילה של הקנצלרית מרקל, פקידת הממסד המזרח גרמני הנאמנה לשעבר, לכארבעה וחצי מיליונים שכבר נמצאים שם, ישנו את פני החברה לבלי הכר ויחתרו תחת אושיותיה הנוצריות, קרי היהודיים-משיחיים, של העולם המערבי השוקע ממילא. בחירתו של עמנואל מקרון בן ה-39 לנשיא צרפת, אשר כבר התייצב בעבר כמיטיב עם המוסלמים ואף כיבד את הקנצלרית מרקל בביקור ראשון, אך חותמת התפתחות חסרת שחר זו.

המשיח ישוע ניבא לנו השתלשלות אירועים זו כבר בבשורה על פי מתי בפרק כד', כאשר הזהיר מפני נביאי השקר ("מוחמד") שיוליכו רבים שולל. לכך מצטרף כיום אורח החשיבה החד-ממדי והמצטמצם למגבלות תבונתו של האדם, בו מצטיינים התיאולוגים הנוצרים אשר מפרשים את הניסים ונפלאות ה' כאגדות ומיתוסים גרידא, דבר שחותר תחת כל אמונה חיונית וחיה. המושל בסטרא אחרא על רוחותיו ומשרתיו יידע למלא את הריק הרוחני שנוצר כך. תורתו של הפילוסוף הגרמני קאנט לגבי התבונה האנושית סופה שביטלה את בריאת העלם על ידי הבורא. דפוס הפרשנות ההיסטורית-קריטית מכניע את דבר ה' למגבלות תבונתו של האדם ולשליטתו, אך לא יודעת עוד לענות על שאלתו האונטולוגית לגבי משמעות קיומו. תקופת אחרית הימים לפני שובו של המשיח תתאפיין גם במחסור, אי-צדק הולך וגובר, מלחמות, רעידות אדמה ואסונות טבע אחרים כפי שמנה אותם כבר ישוע בפרק הנזכר לעיל. דא עקא, מוסיפים להתעלם מכל המידע הזה שנמצא בספרי התנ"ך ובכתבי הקודש של הברית החדשה.

באותה מידה מתעלמים מהעובדה כי לשליט המזרח התיכון החדש קוראים ולדימיר פוטין. רוסיה היא מעצמת-העל החדשה שעושה באזורנו כראות עיניה ומערערת אותו עד היסוד. שהרי רוסיה היא היום בעצם הגורם הקובע הן במתחולל בסוריה והן באיראן אשר מסתייע אף בקים ג'ונג-און, שליט צפון קוריאה המבודד, ולא רק כדי להצטייד בטילים בליסטיים בין-יבשתיים, אלא בעיקר כדי לשים ידם על חומרים בקיעים לייצור פצצות גרעין (גם פלוטוניום), כאשר התרברב כבר האייתוללה עלי ח'מנאי כי תספיק פצצה בודדת כדי להשמיד את "הישות הציונית".

השתלשלות העניינים הללו אך תשרת את רצונו של הקדוש-ברוך-הוא למשוך את "גוג מארץ מגוג", קרי רוסיה, אל הרי ישראל, כדי לבוא עמו חשבון ולשים קץ לאויב מסוכן זה כאן (ראה יחזקאל לח'). כל זה כבר וודאי כאילו כבר קרה ואין כוח בעולם אשר יסכל זאת.

כתבי הברית החדשה כמו מצטרפת ושופכת אור נוסף על הנאמר במרוז בתנ"ך כדי לחדד את מתאר ההשתלשלות וטעמיו. ברצוני לעודד את הקורא להתמודד ולהעמיק בלימוד הנבואות האלה לתקופת אחרית הימים. שכן, כשמצטרף היום ארגון האונסק"ו לעמדת הפלסטינים ומסגל לעצמו אט אט את שפתם בערעור זכותו של העם היהודי על העיר והמקומות הקדושים בירושלים, ניתן לראות בזה הוכחה לבערותו ובורותו הדזוניות ביחס לתולדות המקרא. ואולם, ברי כי ישראל סופה שתעמוד לבד אל מול אומות העולם ותוכל